

La ciutat i la casa

Visat núm. 30
(octubre 2020)
Natalia Ginzburg
De Lucrezia a Giuseppe

Monte Fermo, 26 d'octubre

La teva carta me l'ha donada l'Albina i també me n'ha donat una de l'Egisto. Va remenar la seva bossa amb aquelles mans verdoses, de llangardaix, i primer en va treure un mocador, després una pinta, després tàmpaxs i, al final, les dues cartes. Jo era a la cuina omplint ampolles de vi amb la meva sogra i aquell camàlic que va arribar de piazza Armerina, i que no sap fer res de bo.

Els vaig deixar tots plantats, vaig anar a la meva habitació i m'hi vaig tancar amb clau.

Mira que ets estrany. Fa temps que no ens expliquem gairebé res i de cop m'escris una carta llarguíssima. Durant una temporada ens havíem escrit cartes, tu i jo, però no gaires, i tampoc gaire llargues. És una època que ara queda molt lluny, fa quatre o cinc anys. Després no ens hem escrit més ni ens hem explicat gran cosa. Durant aquests anys hem estat tants cops junts, tu i jo, hem fet tantes passejades llargues pels boscos, i mai no em deies res, només què, com va tot, i jo igual.

No sé per què ho dius, això del despit. No és cert. No et guardo rancor. No tinc per què guardar-te'n. Vam tenir una relació que va durar uns quants anys i després es va acabar. Una història ben senzilla.

Em fas ràbia quan dius que el Graziano és un nen insignificant. No és cert. Cap dels meus nens no és insignificant. Tots cinc són molt especials i molt macos. Ho diu tothom.

El Graziano és teu. Però si prefereixes fer veure que no, m'és igual.

(...)

Després d'aquesta llarguíssima carta et deixo i me'n vaig a fer el sopar, perquè si espero que el faci el sicilià estic servida.

L'Egisto m'ha escrit i em diu que vol venir aquest dissabte amb un amic que li cau molt bé, però jo no vull conèixer gent, ara mateix. Estic deprimida. Potser em sap greu que te'n vagis. Dir-te que no marxis o que marxis només per uns quants dies no, no ho faré, però quan seràs allí algun cop et trobaré a faltar.

Lucrezia

GINZBURG, Natalia. *La ciutat i la casa*. Barcelona: Club Editor, 2017. Pàgines 21-29
Translated by Meritxell Cucurella Jorba